

DONDERDAG DEN

6den FEBRUARIJ.



SURINAAMSCHE COURANT.

GOVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 3 Februarij 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij Yekste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie* voor de na te melden Slaven; te weten:

COENRAAD BARENDs, voor den Slaaf Jan; hem in eigendom toebehoorende.

MARIA ESTHER BERGRIER, weduwe wijlen JOHANNES EMBRICQS, voor den Slaaf Louis; haar in eigendom toebehoorende.

JOHANNA MARGARETHA DORIG, weduwe wijlen JOHAN GEORG PFANNMUCHEN, voor de Slavinne *Kandasie*, en Charlotte met haar kind Frederika; haar in eigendom toebehoorende.

THEODORUS PETRUS KAERSENHOUT, als *Stratwogd* over, en voor den Slaaf Daniel; welke aangekomen hebbende de vrij *WIEHE* van MEIJER; — en

FRANÇOIS MAZER, voor de Slavinne Floortje en Antje, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig recht of pretentie op gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van drie weken, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen zal zijn geplaatst geweest, van hun vermoend recht of pretentie tot Gouvernements Secretarij aan teekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand Januarij 1834,
zijn alhier geboren:

Van het Mannelijk geslacht 7 personen.
» » Vrouwelijk » 6 »
Levenslee 1. 13.

In dezelfde maand zijn Overleden:

Van het Mannelijk geslacht 11 personen.
» » Vrouwelijk » 6 »
17.

Gehuwd: 3 paren.

OVERLEDENEN.

Den 1sten Januarij, Johan Hendrik Groen, oud 71 jaren.

Idem, Johannes van Marose, oud 44 j.

Den 2den, Lydia van C. des Pommarcs, oud 81 jaren.

Den 11den, Augusta Beijer, oud 4 jaren, dochter van Rachel van de wed. Mesquita.

Idem, Botje van Swennicke, oud ruim 70 jaren.

Den 17den, Joseph van Dumont, oud 27 jaren.

Den 19den, Eliza Maria Cassie, oud 1 jaar, 10 maanden en 12 dagen, dochter van Johanna Susanna Couffert.

Den 21sten, Moses Aron Polak, oud 59 j.

Idem, Louis William le Vasseur, oud 9 jaren, zoon van Wilhelmina Josephina Reyke.

Den 22den, Apollonia van Weltevreden, oud 40 jaren.

Den 24sten, Jan van Mourik, oud 31 jaren (Milit. Hospit.)

Den 27sten, Charles Johannes Stallard, oud 6 maanden, zoon van Louisa Josephina Chateau.

Den 28sten, Thomas Peake, oud 33 jaren.

Den 29sten, Johan Dahms, oud 42 jaren.

Idem, Animate van Jacques Ruden, oud 58 jaren.

Den 30sten, J. van Rooswijk.

Den 31sten, Jacob Williams, oud circa 36 jaren.

MENGELINGEN.

DOORGRAVING VAN DE LANDENGTE VAN PANAMA.

Het schijnt, dat, bij alle vroegere onderzoekingen van geleerden of reizigers, welke dit gedeelte van Amerika hebben bezocht, steeds de gelegenheid verzuimd is, om eenig bepaald onderzoek hieromtrent te doen, of wel, dat de pogingen, daartoe aangewend, mislukt zijn. Toen onder anderen de Fransche Akademisten BOUGUER en LACONNAMINE zich in 1735 naar Quito begaven; om de drie eerste graden van den Meridiaan te meten, en zij over de landengte van Panama kwamen, waren zij wel voorzien van barometers, maar verzuimden er zich van te bedienen, toen zij zich van Porto-Bello naar Antillen Panama begaven; waardoor zij dan ook niets ontrent de hoogte van dit scheidsingspunt der wereldzeen konden bekend maken.

DON ANTONIO DE ULLOA, die in de Commissie der Graadmeting was, beproefde wel om een barometrische hoogtemeting te doen; maar de hoogten, door hem in zijne *Observaciones astronomicas y nauticas* bekend gemaakt, hebben echter, volgens de *Annales des Voyages* voornoemd, uitkomsten gegeven, die wel zes malen te groot zijn zouden (*).

Sinds de meting der drie graden bij Quito, en derhalve sinds meer dan 80 jaren, is men steeds in dezelfde onwetendheid gebleven ten aanzien van de hoogte der bergen op de landengte van Panama boven het waterpas der zee, zoo wel ten aanzien der mogelijkheid om een bevaarbaar kanaal te maken van de een zee naar de andere. Latere reizigers, die van barometers voorzien waren, zoo als VON HUMBOLDT, CALDAS, BOUSSINGAULT, RIVERO, PENTLAND, enz., zijn niet op de landengte geweest; en het schijnt dus te blijken, dat aan den Generaal BOLIVAR de eer toekomt, van in 1828 en 1829 door de Heeren LLOYD en FAELMARK dit voor den wereldhandel zoo belangrijk terrein te hebben doen opnemen en waterpassen; hebbende daarboven, met een lofwaaardige edelmoo-

(*) Men vindt echter in het gemelde artikel geene voldoende bewijzen, dat deze opgaven van ULLOA zoo veel van de waarheid zouden afwijken, ten zij men ook waarnemingen van anderen zonder nader onderzoek voor zeker aanneemt. ULLOA, die zich in 1734 naar Amerika begaf, bleef aldaar bestendig tot 1754, terwijl hij in 1755 voor de tweede maal naar Amerika ging, en in 1767 terug kwam; hij is dus een geruimen tijd in die streken geweest, en heeft gelegenheid gehad om nauwkeurige waarnemingen te doen, men moet zich alzoo verwonderen, dat deze hoogtewaarnemingen, zoo belangrijk verschil opleverden.

digheid, gelast, om in Europa de kaarten en uitkomsten dezer waterpassing bekend te maken, waarvan het deel der *Philosophical Transactions* van 1830 voor het eerst de bekendmaking vervat, zoo als elders vermeld is.

Deze waterpassing, waarvan reeds de voornaamste uitkomsten zijn opgegeven, is begonnen aan de kust van den grooten Oceaan te Panama, en strekte zich noordwaarts naar het bevedeel van de Rio Chagre, en wel een weinig derzelver verbinding met de Rio Peguemi, de waterpassing stond van de Chagre in daarbij gemiddeld op 162 Eng. voeten boven vultze in de baai van Panama.

Het is thans de stad en de vereeniging van de rivieren de Chagre en de Peguemi, dat het verhevste punt der geheele waterpassing gelegen is; men noemt het *Alto Mario de Henrique*; hetzelfde ligt op 633 Eng. voeten boven Panama.

De regentijd en de verbazende massa bosschen beletten in 1828 het voortzetten van dezen arbeid. De Heer LLOYD kwam de waterpassing niet eerder volenden dan in Februarij; het volgde de oekers van de Chagre, eerst zuidoostwaarts tot de Cruces, voorts noordoostwaarts door het stadsje Gorgona en de verbinding van de Rio Trinidad, en hij kwam alzoo aan den mond der rivier in de zee der Antillen.

De keien van bergen houdt bijna geheel op in dit gedeelte der landengte. De onverschakeling of liever de groepen van de hoogste heuvels bevinden zich in het zuidelijkste gedeelte der landengte tusschen Cruces en Panama. De bergen verheffen zich meer in het westen. Volgens de *Annales de Voyages* voornoemd, zou de Heer LLOYD zich echter bedriegen, ten zuiden van de baai van Mandinga, op de plaats, waar ze op het vaste land voertgaan, standvastig in de hoogte toeneemende, zich zonder afbreking vereenigen met de Cordilleras van de Chaco en van de provincie van Antioquia. Het terrein ten zuiden van de Rio Tugra, tusschen de groote Rio Atrato en de kust van den grooten Oceaan, is eerder een laag terrein, en de Heer LLOYD schijnt onbekend te zijn met het ontwerp, om de baai van Capica (gelegen een weinig benoorden de Punta de San Francisco Solano) te vereenigen met de Rio Napipi of Nalpi, een van de rivieren, die in de Atrato vloeijen.

De gemeenschap tusschen de beide zeen van Port-Bello tot Panama kan gemakkelijk worden gemaakt door kanalen voor kleine schepen; het schijnt echter, dat het maken van zweren wegen daarvoor de voorkeur zal verdienen, en wel van de zamenvloeiing van de Rio Trinidad met de Chagre af tot Panama, en Chorrera, een weinig ten oosten van die stad. Deze wegen zouden alleen kostbaar zijn om daar te stellen, uithoofde dat de kreupelbosschen doorsneden zijn met vele beekjes, die gedurende den regentijd sterk opzwellen.

De Heer VON HUMBOLDT, die, door zijne kennis van de luchtgesteldheid en de verdeling der gewassen, de hoogte van het verhevste punt der landengte

op den weg tusschen de beide havens, geschat had op een weinig minder dan 550 Eng. voeten, (volgens LLOYD 633 voeten) had sinds langen tijd de opletendheid gevestigd op het verschil in hoogte van den grooten Oceaan en de zee der Antillen bij hoogwater, en op de middeling in de hoogten van den waterpassen stand der beide zeeën, welke daaruit als gevolg kan getrokken worden.

Daar nu de schepen, die meer dan 12 voet diep gaan, niet in de Rio Chagre kunnen komen, zoo stelt LLOYD voor, een klein afleidings- of hulpkanaal te graven, dat in de baai del Limon uitkomt (Navy-boy), welke even veilig als gemakkelijk is.

Het vasteland van Amerika biedt vijf punten van gemeenschap aan, tusschen de beide zeeën, als:

1°. De kleine (quebrada, ravijn), de la Raspadura in het zuidelijke Choco, alwaar zelfs, vóór de omwenteling een klein kanaal bestond.

2°. De baai van Capica, in het noordelijk Choco.

3°. De landengte van Panama.

4°. Het meer van Nicaragua.

5°. De landengte van Guasualke, waarvan FERDINAND CORTES in zijne Brieven aan KAREL V als van een geheim gewag maakt.

De voordeelen, welke ieder dezer vijf punten den handel kunnen aanbieden, zijn in alle derzelve bijzonderheden door den Heer VON HUMBOLDT, in zijne *Reise naar de Keerkringslanden* en in zijne *Staatkundige Proeve over Nieuw-Spanje*, ontvouwd geworden.

Het meer van Nicaragua en de Rio San Juan, schijnen alleen de geschiktheid te bezitten voor een eigenlijk zeekanaal voor groote schepen, zoo als het Caledonische en het groote Noordhollandsche kanaal.

Men kan bij deze gelegenheid niet onopgemerkt laten, hoe aangenaam het voor ons Vaderlandisch gevoel is, om te zien, dat ook door vreemden het groote Noordhollandsche kanaal als een algemeen bekend voorbeeld wordt aangehaald, en dit greeksche werk verdient zulks ook in zeer vele opzichten. Meer en meer werde dan ook ons echt nationaal gevoel gestijfd door de opmerking, dat vreemden ons weder meer en meer recht doen, en dat kunsten en wetenschappen, terens met den roem, door onze braven op het veld van eer zoo schitterend behaald, samenwerken, om ons diepbaar Vaderland weder ten top van eer door de geheele wereld te doen rijzen.

Brieven van Guatamala van October 1829 hebben ook gemeld, dat de Generaal VRAVEREN, Afgezant van S. M. den Koning der Nederlanden bij de republiek, zich, ingevolge orders van zijn Hof, bezig hield met een ontwerp van gemeenschap tusschen de golf van Mexico en het meer van Nicaragua.

In voornoemde *Annales* wordt nog gezegd, dat de onlusten in de Republiek van Centraal-Amerika alleen de aankomst van Hollandsche Ingenieurs belet hebben.

Toen het Spaansche Gouvernement onder eenige tegenspraak meester was van deszelfs Amerikaansche koloniën, heeft het niet de landengte van Panama, maar wel de landengte tusschen het meer Nicaragua en den grooten Oceaan doen waterpassen. Dit werk werd in 1781, op last van Don MATTEO DE SALVEZ, Kapitein-Generaal van Guatamala, door den Ingenieur Don MANUEL CALISTO aangevat, toen, dat het meer van Nicaragua, welks diepte 80 voeten is, 134 Spaansche voeten boven den Oceaan verheven was.

ZONDERLING GEBRUIK TE SINDE, TEN OPZIGTE DER GENESHEEREN.

Een voor de Doctoren zeer sonderlinge verplichting heerscht aan het Hof te Sinda, waar dezelve alle door hem ten behoeve van zijnen patient voorgeschreven geneesmiddelen, gemeenschap met dezen innemen moet. In de kortelings te Edinburg ten tweede maal gedrukte, maar oorspronkelijk te Calcutta uitgekomen reisbeschrijving: *Narrative of a visit to the Court of Sinda, a Sketch of the History of Cutch etc.* bij JAMES BURNET, Surgeon of the Resident at Rhoj, Edinburg 1831, staat:

»Naar het voorschrift van BELOCH, liet welk verordent, dat de Arts zelf eerst eenen pit doorslikke, eer hij er zijnen patient eenen geeft, weigerde MOURAD ALI, tot wien ik geroepen was geworden, standvastig eenig geneesmiddel, zonder die voorafgaande ceremonie, in te nemen; en toen mijne dienstvaardigheid niet vorderen wilde, dan slechts tweemaal mij op dardanig een wijze te laten kastijden, werd er een ongelukkige van zijn gevolg uitgekipt, om de geneesmiddelen eerst te beproeven, en deze moest, zonder dat hij het noodig had, een voortdurende kuur van zweeten en purgeren uithouden, die hem zeker geen aangenaam denkbeeld van de Engelsche geneeswijze zal bijgebragt hebben. In lateren tijd, toen ik met de Amers (de Behaarschers van in Sinda) nauwkeuriger bekend werd, deed men afstand van deze vordering. Maar zij bleven niet in gebreke, mij te kennen te geven, dat zij door dit te doen, mij het grootste compliment maakten, wat zij mij maken konde; ja zij hechten er zoo veel gewigt aan, dat zij hunne gezant last gaven, zulks ter kennis van den Gouverneur te Bombay te brengen, als een buitengewoon bewijs van hun vertrouwen en vriendschap jegens de Engelschen.

WETENSCHAPPELIJKE BERIGTEN.

Volgens berigt in den Engelschen *Courier* van 8 Augustus, zou daags te voren in het Lagerhuis een *Bill* aangenomen zijn, welker belang en gewigt door alle beninnaren der Letteren, door alle voorstanders van de verspreiding der verlichting, en door alle vrienden van den vrede en van de menschheid zal op prijs gesteld worden. Dezelve bestaat in een maatregel, die aan de Fransche en Engelsche Gouvernemen ten tot groote eer verstrekt. Bij denzelven is besloten, dat het Engelsch Gouvernement aan de koninklijke Bibliotheek te Parijs zal toezenden een exemplaar van alle werken, door geheel Groot-Brittanje gedrukt, en dat het Fransch Gouvernement van zijne zijde aan het *British Museum* eenen afdruk zal overzenden van alle gedrukte werken in Frankrijk. Bovendien is overeengekomen, dat deze verstandelijke gemeenschap door geen oorlog zal worden afgebroken, en bestendig, in weerwil van alle staatkundige verschillen, blijven voortduren. Hoogst welken, zoo besluit de *Courier* dit artikel, en verblijdend is ons een gebeurtenis, die voor alle de kansen des oorlogs, het kostelijkste der menschelijke vermogens, de Letteren en Wetenschappen beveiligd.

De Heer WATTMAN, Professor in de werkdadige Heelkunde te Weenen, heeft eenen nieuwe wijze bekend gemaakt, om de verschillende deelen van het menschelijk geraamte vereenigd te houden; de onderscheidene banden, namelijk, die in den verschen staat de beenderen vereenigd houden, worden vervangen door elastieke strooken, die dezelfde rigting hebben. Op zulk een gerante kan men zoo duidelijk, als eenvoudig, de wording aller ontwrichtingen aantoonen en de nieuwe betrekkingen bestuderen, welke de deelen, die in den gezonden staat ieder gewricht hielpen samenstellen, in zulk een geval aannemen.

ADVERTISSEMENTEN.

(5775) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie, zullen op Woensdag, den 12den dezer, ter voorschree Kamer, des namiddags ten vier uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans Kleederen, enz., enz.; aankomende den Boedels: JACOBUS FREDERIK RENZ; JOH. GODFRIED AKKERMAN; JOHN LOBO; JACOB WILLEM STOCKELAAR VAN EIJCK; J. D. KLOUZEN en JOSEPH van DUMONT.

Alsmede een Caderenhouten Kabinet; een Tafel en een Saitbord, aankomende den Boedel M. E. ROTHE, laatst Wed. JOHN EVANS.

Verders den Neger CAESAR, aankomende opgenoemde Boedel JOSEPH van DUMONT.

En de Negers PROFIT, ANDRE, OTTO, BATIST, en SOUVENIR;


aankomende den Boedel JOSIAS PARDO, Paramaribo, den 4 Februarij 1834.

C. A. FISCO, 2^e Commies.

De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie, zullen op Woensdag, den 12 dezer, des namiddags ten vier uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans- en Vrouwen Kleederen, enz., aankomende de navolgende desolate Boedels: BENJAMIN ABRAHAM DE VRIES; JUDA VAN PRAAG; CORNELIS SCHAAPE; LOUIS THOMAS; ISAK ISRAEL FERREYRA; ANTON JOSE; NAS. JONAS; ABRAHAM NUNES NABARO; MENASEH ABARBANEL; LUCRETIE van SCHOLMER en de gepudiceerde gemeenschappelijke Boedel ARNOLDUS PUTTO en nagelatenen Echtgenooten SARA FERREYRA; van alle welke Boedels geene genoegzame Goederen zijn nagelaten, om Crediteuren te kunnen oproepen.

Paramaribo, den 4 Februarij 1834.

C. A. FISCO, 2^e Commies.

(5840)  Op den 31 Januarij jl. is alhier overleden in den ouderdom van circa 56 jaren, onze geachte Vriend, de Welteerle Heer JACOB WILLIAMS; waarvan bij deze aan Vrienden en Bekenden kennis geven.

Paramaribo, den 3 Februarij 1834.

De Testamentaire Executeurs, J. F. FAVEREY, A. F. GERDEMAN.

(5869) M. A. KEIJSER, zal MORGEN, op VRIJDAG Verkoopen: Provisionen en Stukgoederen; alsmede den Slaaf Primo, aankomende D. P. BECKER.

(5782) KULENKAMP LEMMERS vertrekt.

(5916) D. HORST vertrekt.

SCHEEPSTUDINGEN.

UITGEKLAARD.

De Noord-Amerik. Brik *Fame*, Kap. F. NIGER, naar Victoria naar Batavia; lading: 116 vaten Malassie.

De Noord-Amerik. Brik *Wolga*, Kap. S. SAYWARD, naar Gloucester; lading: 331 vaten Malassie.

gedrukt te Paramaribo, bij de Erven J. BRINK.